

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004



2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0040/2008

19.2.2008

ДОКЛАД

относно Зелена книга относно пазарните инструменти за опазването на околната среда и за целите на свързаните с това политики (2007/2203(INI))

Комисия по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните

Докладчик: Anne Ferreira

Докладчик по становище (*): John Purvis, Комисия по икономически и парични въпроси

(*): Процедура с асоциирани комисии – член 47 от Правилника за дейността на Европейския парламент

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ **Error! Bookmark not defined.**

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ **Error! Bookmark not defined.**

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКИ И ПАРИЧНИ ВЪПРОСИ (*)
..... **Error! Bookmark not defined.**

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРОМИШЛЕНОСТ, ИЗСЛЕДВАНИЯ И
ЕНЕРГЕТИКА **Error! Bookmark not defined.**

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ **Error! Bookmark not defined.**

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от Правилника за дейността на Европейския парламент

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно Зелена книга относно пазарните инструменти за опазването на околната среда и за целите на свързаните с това политики (2007/2203(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Зелената книга относно пазарните инструменти за опазването на околната среда и за целите на свързаните с това политики (COM(2007)0140),
- като взе предвид заключенията на председателството по време на Европейския съвет в Брюксел на 8 и 9 март 2007 г., включително Енергийната политика за Европа в приложение I,
- като взе предвид доклада на Европейската агенция за околна среда, озаглавен „Използване на пазара за ефективна по отношение на цената политика за околната среда“ (No 1/2006),
- като взе предвид член 2 и член 6 от Договора за ЕО, по силата на които изискванията за защита на околната среда трябва да бъдат интегрирани в различните области на общностната политика с оглед насърчаването на устойчиво за околната среда развитие на икономическите дейности,
- като взе предвид член 175 от Договора за ЕО,
- като взе предвид Решение № 2179/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 1998 г. относно преразглеждането на програмата на Европейската общност за политика и действия във връзка с околната среда и устойчивото развитие, озаглавена „Към устойчивост“¹,
- като взе предвид преразглеждането на стратегията на ЕС за насърчаване на устойчивото развитие,
- като взе предвид Шестата програма за действие за околната среда,
- като взе предвид резолюциите на Европейския парламент относно тематичните стратегии за устойчиво използване на природните ресурси², за градската среда³, за рециклирането на отпадъците⁴ и за устойчивото използване на пестициди⁵,

¹ ОВ L 275, 10.10.1998, стр. 1.

² Резолюция на Европейския парламент от 24 октомври 2007 г. относно Тематична стратегия за устойчиво използване на природни ресурси (Приети текстове, P6_TA(2007)0154).

³ Резолюция на Европейския парламент от 26 септември 2006 г. относно Тематична стратегия относно градската среда (ОВ С 306 Е, 15.12.2006 г., стр. 182).

⁴ Резолюция на Европейския парламент от 13 февруари 2007 г. относно Тематична стратегия за рециклирането на отпадъци (ОВ С 287 Е, 29.11.2007 г., стр. 168).

⁵ Резолюция на Европейския парламент от 24 октомври 2007 г. относно „Тематична стратегия относно устойчивото използване на пестициди“ (Приети текстове, P6_TA(2007)0467).

- като взе предвид своята резолюция от 15 ноември 2007 г. относно „Ограничаване на глобалното изменение на климата до 2 градуса по Целзий – пътят до конференцията в Бали относно изменението на климата и след това”¹,
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и становищата на комисията по промишленост, изследвания и енергетика и на комисията по икономически и парични въпроси (А6-0040/2008),

Цели, свързани с околната среда и контекст

- А. като има предвид, че данните, свързани с изменението на климата налагат енергични действия, за да се ограничи въздействието на това явление; че Европейският съвет е определил като минимална цел намаляване на емисиите на CO₂ с 20% до 2020 г. и с 60% до 2050 г.; че Европейският съвет е определил като цел 20% участие на възобновяеми източници на енергия при енергопотреблението и подобряване с 20% на енергийната ефективност до 2020 г.,
 - Б. като има предвид, че Европейският парламент в гореспоменатата резолюция от 15 ноември 2007 г. подчертава, че индустриализираните страни трябва да се ангажират да намалят своите емисии с поне 30% до 2020 г. и с 60-80% до 2050 г. в сравнение с 1990 г.,
 - В. като има предвид различните видове замърсяване и опасността от изчерпване на природните ресурси,
 - Г. като има предвид увеличаване на риска от изчезване на редица животински и растителни видове и набелязаната от Съюза цел за прекратяване на загубата на биоразнообразие до 2010 г.,
 - Д. като има предвид все по-нарастващото движение в Съюза, свързано с транспорта, и по-специално с транспорта на стоки, и все по-нарастващото потребление на енергия, което произтича от това,
 - Е. като има предвид, че пазарните инструменти представляват важни средства за прилагане на принципа „замърсителят плаща” и – в по-широк план – за вземане под внимание на скритата цена на производството и потреблението от гледна точка на здравето на човека и околната среда по разходно-ефективен начин;
 - Ж. като има предвид силно изразените различия между държавите-членки както по отношение на данъчната политика, свързана с околната среда (която варира между 2 и 5% от БВП), така и по отношение на използването на пазарни инструменти, и че частта от данъците, свързани с опазването на околната среда в държавите-членки намалява през последните пет години,
3. като има предвид, че данъците върху енергията представляват средно 76% от

¹ Приети текстове, Р6_ТА(2007)0537.

данъците, свързани с опазването на околната среда, а данъците върху транспорта – 21%,

- И. като има предвид, че домакинствата поемат тежестта на по-голямата част от данъците, свързани с околната среда, въпреки че други икономически сектори са главните потребители на енергия, вода и транспортни услуги,
- Й. като има предвид, че реформата на вредните за околната среда субсидии може да допринесе за борбата с изменението на климата, за насърчаване на устойчиво развитие и за запазване на международната конкурентоспособност на ЕС;
- К. като има предвид, че предвижданията по отношение на глобалното въздействие на изменението на климата не трябва да водят единствено до разделянето на растежа от начините на производство и моделите на потребление, но също така и до промяна на нашия обществено-икономически модел за развитие,
- Л. като има предвид, че настоящите икономически показатели за БВП вече не са достатъчно средство за извършването на правилна оценка на социалната, икономическа и екологична действителност и не отчитат предизвиканите от човешката дейност последици върху околната среда, с които трябва да се справим; че при изчисляването на показателите за благосъстояние би следвало да се вземат предвид нови показатели, свързани с околната среда, с цел по-добро отчитане на гореспомнатите промени,

Критики към Зелената книга

1. приветства позоваването на принципа „замърсителят плаща“, но критикува факта, че връзката му с разработването на инструменти на политиката за околната среда и с настройката на вече съществуващите, е слаба или несъществуваща; подчертава, че принципът „замърсителят плаща“ дава възможност да се определи реалната цена на продукта, като в нея се включват разходите за пречистване на замърсяването и за поправяне на щетите, нанесени от производството; изтъква, че в действителност, ако цената включва всички външни фактори, производството или продуктите, които причиняват замърсяване, са в крайна сметка по-скъпи, тъй като опазването е по-евтино от възобновяването или възстановяването;
2. изразява съжаление от отсъствието на задълбочен анализ относно положителните страни на диференциацията между пазарните инструменти, насочени към потребителя, и тези, насочени към производителя;
3. подчертава, че принципът „замърсителят плаща“ не може да се ограничава единствено до това да се принуждават крайните потребители, по-специално домакинствата, да плащат;
4. критикува факта, че Зелената книга съсредоточава своето внимание основно върху атмосферното замърсяване и затоплянето на климата и до голяма степен пренебрегва другите отрицателни последици върху околната среда от производствените процеси и дистрибуторската дейност, както и от моделите на потребление;

5. споделя становището на Европейската комисия относно разнообразието от пазарни инструменти и разликата между данъци и такси, като последните обикновено се състоят в плащане в замяна на ясно определена услуга или разход; подчертава необходимостта да се разполага както с насърчаващи, така и с възпиращи инструменти, за да се осъществят целите в областта на опазването на околната среда и здравето, както и целите на стратегията за устойчиво развитие;
6. критикува факта, че твърде накратко е разгледан въпроса за международното измерение и че все още не са въведени мерки, целящи максималното намаляване на изкривяванията в конкуренцията между региони и промишлени сектори;

Мерки

7. приветства Зелената книга; настоятелно призовава Комисията да развие ясна стратегия относно използването на пазарни инструменти за определяне на цената на екологичните щети и за корекция на свързани с тях пазарни недостатъци, която да включва данъчно облагане, преразглеждане на Схемата за търговия с емисии (СТЕ) на ЕС, политика в областта на търговията и технологиите;
8. призовава Комисията, при изготвянето на стратегията си за прилагане на пазарните инструменти, да обмисли и подготви обстоен доклад относно ефективността на регулаторните инструменти в областта на околната среда, които понастоящем се прилагат от ЕС, с оглед установяване на областите, в които ще е подходящо съществуващото законодателство да се замени с пазарни инструменти;
9. приканва Комисията да използва сравнително проучване на съществуващите пазарни инструменти, с цел да извърши оценка на тяхната ефективност и да насърчи обмена на добри практики между държавите-членки;
10. приканва Европейския съюз да направи разграничаване между brutното икономическо благосъстояние на глава от населението и нетното икономическо, социално и екологично благосъстояние, в качеството на показател на действителен напредък (ТPI); във връзка с това призовава Комисията и държавите-членки да извършат по-задълбочено проучване на възможността европейският растеж да се измерва посредством „зелени“ показатели¹, които да отчитат загубата на благосъстояние, свързана с щетите, нанесени на околната среда;
11. признава, че пълното включване на екологичните разходи е важно условие за създаване на справедлива конкуренция между различни видове предприятия и за увеличаване на икономическите стимули за по-чисто производство и потребление, както и за поощряване на иновацията в областта на по-чистите технологии;
12. признава, че невключването на екологичните разходи е равностойно на субсидиране на дейности, които увреждат околната среда;

¹ Екологични показатели или показатели, които взимат под внимание околната среда, като например IBED (Показател за устойчиво благополучие) или ISEW (Показател за устойчиво икономическо благополучие), TPI (Показател за действителен напредък).

13. посочва, че съществуването на голям брой вредни за околната среда субсидии в държавите-членки на ЕС, допринася допълнително за замърсяването и сериозно подкопава принципа „замърсителят плаща“;

Принципи

14. изтъква, че принципът „замърсителят плаща“ е един от стълбовете на политиката в областта на околната среда на ЕС, според който се предполага, че външните фактори се включват в пазарните цени, така че те да отразяват действителните разходи от производството или от причинените на околната среда и здравето щети; отбелязва, че в повечето държави-членки трябва да се положат още много усилия за прилагането на принципа „замърсителят плаща“;

15. отбелязва, че пазарните инструменти обхващат широк спектър от инструменти, предназначени да отговорят на специфични цели, като например разрешителни, които могат да се търгуват и са предназначени за постигане на намаляване на замърсяването (например с емисии на CO₂); данъци, свързани с околната среда, чиято цел е да променят цените и по този начин поведението на производителите и потребителите; екологични такси, предназначени да покрият разходите за екологични услуги; свързани с околната среда субсидии, предназначени да подкрепят разработването на по-чисти технологии и т.н.;

16. признава, че пазарните инструменти за околната среда са едно от най-ефективните средства за постигане на целите, свързани с околната среда, на разумна цена; въпреки това подчертава, че подобни инструменти следва да се допълват от други мерки, като например стандарти за ефективност, цели за намаляване на емисиите и т. н.;

17. отбелязва, че пазарните инструменти ще играят ключова роля при постигането на целта на ЕС за дял на възобновяемата енергия в размер на 20% от общото потребление на енергия, в срок до 2020 г.;

18. признава, че пазарните инструменти за околната среда са едно от средствата за постигане на целите, свързани с околната среда, на разумна цена; подчертава, че те не могат да заменят законодателството, свързано с околната среда, определящо целите, които следва да се постигнат и нормите, които следва да бъдат съблюдавани, и че тяхната ефективност зависи от тяхното съчетаване и допълване с други инструменти;

19. счита, че промяната в посока на устойчивото развитие и невъглеродна икономика изисква съчетаване на инструменти с възпиращ ефект (например данъци, такси) и инструменти за насърчаване (например схеми на търговия);

20. подчертава, че разработването на комбинации от инструменти ще съдейства за оптимизирането на пазарните инструменти; в тази връзка счита, че пазарните инструменти могат да допринесат значително за постигане на целите от Лисабонския дневен ред;

21. изразява становището, че мерките по отношение на енергията и климата, приети

като част от цялостна концепция на равнище ЕС и на национално равнище трябва да бъдат приведени в съответствие с целите, съгласувани в Лисабон и Гьотеборг;

22. изразява становището, че пазарните инструменти представляват подходящо и ефективно средство за превръщане на външните въздействия във вътрешни, и че те следва да бъдат използвани много по-често и като могат да допълнят, но не и да заменят, административните инструменти;
23. подчертава, че прилагането на пазарни инструменти с цел да се реагира на отрицателните последици върху околната среда трябва да бъде основано на екологична ефективност; счита, че социалните последици от прилагането на пазарни инструменти биха могли да се компенсират чрез специфични мерки, като например гарантирани минимални цени, намаляване на данъчните ставки, субсидии и т. н. за домакинства с ниски доходи; също така счита за необходимо да се приемат мерки, насочени срещу прекомерното потребление;
24. призовава постъпленията от пазарни инструменти да бъдат повторно инвестирани в програми, които подкрепят екологични цели и смекчават всяко въздействие върху конкурентоспособността и всяко социално въздействие; счита, че постъпленията от търговете в рамките на СТЕ на ЕС биха могли да бъдат ключов източник на финансиране от ЕС в бъдеще;
25. припомня, че Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията¹ („Директива за енергийно данъчно облагане“), предвижда, че при определени условия енергийното данъчно облагане може да бъде изцяло или частично заменено с алтернативни пазарни инструменти, включително, в частност СТЕ на ЕС;
26. подчертава значимостта на данъчната политика, свързана с околната среда, за постигането на целите, свързани с опазването на околната среда; следователно призовава Комисията да представи законодателно предложение за минимален данък на Общността върху емисиите на CO₂ до края на 2008 г.;
27. счита, че инструментите, основаващи се на общностния пазар, не могат да се ограничат до схемите за търговия с права на емисии или с квоти за емисии, както и че следва да се предвидят други възможни схеми, като например евентуално установяване на „въглероден данък“, както и намаляване на субсидиите за изкопаеми горива;
28. подчертава, че свързаните с околната среда данъци не следва да се разглеждат предимно като средство за увеличаване на бюджетните приходи, а по-скоро като начин за избягване на вредното замърсяване и деградацията на околната среда – и по този начин за повишаване на благосъстоянието в обществото – на разумна цена; подчертава, че налагането на данъци върху отрицателните фактори, като например замърсяването, следва да се компенсира чрез намаляване на данъците върху положителните фактори, като например труда;

¹ ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51.

29. изтъква, че независимо от изискването за единодушие по въпросите, свързани с данъчното облагане, договорите предлагат възможност за засилено сътрудничество и, също така, обръща внимание на съществуването на отворен метод на координация; следователно приканва държавите-членки да осъществяват напредък в областта на данъчното облагане, свързано с околната среда на европейско равнище, за да възпрепятстват всякакъв вид данъчен дъмпинг;
30. отбелязва, че по-добрата координация на ЕС по отношение на данъците, свързани с околната среда, и обменът на най-добри практики ще способстват за реформата; подкрепя по-специално предложения за разрешаване на държавите-членки да намалят ставките на ДДС или да предложат данъчни кредити за енергийно ефективни продукти и енергоспестяващи материали; при все това подчертава, че държавите-членки следва самостоятелно да решат какво е подходящо за техните собствени данъчни системи;
31. отбелязва ползите от реформите на данъците, свързани с околната среда; призовава държавите-членки да приложат такива реформи, за да намалят, наред с другото, енергийната бедност и да подпомагат нисковъглеродните технологии, енергоспестяването, енергийната ефективност и технологиите, свързани с възобновяеми енергийни източници;
32. подкрепя занижаването на данъчното облагане, свързано с труда на национално ниво, но подчертава, че то не е свързано единствено с реформата на системата за данъчно облагане, свързано с околната среда;
33. счита, че пригодяването на цените е едно от средствата за въздействие върху начина на производство и потребление, както и за насърчаване на потребителите да избират съответни начини на транспорт, които щадят околната среда в по-голяма степен (например, чрез намаляване на цените за обществен транспорт); счита, че всяко увеличение на цените, което се дължи на използване на пазарни инструменти, трябва да бъде предвидимо и да взема под внимание, при необходимост, специфичните особености на всяка държава-членка; при все това подчертава, че въздействието на подобна мярка може да бъде ограничено поради липсата на гъвкавост в някои сектори и сред определени групи потребители;
34. подчертава необходимостта от точни данни относно екологичните и социални разходи, свързани с жизнения цикъл на продуктите и услугите; призовава Комисията да представи методология за оценка на подобни разходи;
35. приветства неотдавна проведената конференция „Отвъд БВП”, организирана от Европейската комисия, Европейския парламент, ОИСР, Световния фонд за дива природа и Римския клуб, както и най-важните заключения от нея; подчертава важноста от допълване на БВП чрез други показатели с цел постигане на по-балансирана оценка на благосъстоянието и напредъка в обществото и по-специално по отношение на въздействието на икономическия растеж върху състоянието на атмосферата и екосистемите;
36. счита, че пазарните инструменти могат да спомогнат за поощряване на научните изследвания и екологичните иновации, тъй като посредством облагането с данъци

на продукти и услуги, които увреждат околната среда, или чрез използването на екологични стандарти производителите биват стимулирани да инвестират в научни изследвания за по-ефективни в енергийно отношение продукти и услуги;

Какъв инструмент за кой от секторите?

37. признава, че в настоящия си вид СТЕ на ЕС има прекалено тясно приложно поле спрямо многобройните източници на парникови газове и заинтересованите сектори, както и че Комисията и държавите-членки ще трябва да внесат необходимите подобрения за оптимизирането на СТЕ на ЕС в третата фаза на проекта, която започва от 2013 г.;
38. настоятелно призовава Комисията да укрепи СТЕ на ЕС посредством постепенно затягане на ограниченията и налагането им на всички производители на емисии като основно средство за постигане на целите за намаляване на емисиите на парникови газове към 2020 г.
39. подчертава спешната нужда от преразглеждане на СТЕ на ЕС с цел ефективно справяне с недостатъците, регистрирани по време на пробния период, включително неочакваните приходи за някои компании, причинени от активи, придобити от разпределението на безплатни квоти за CO₂ (например за големите производители на електроенергия); подчертава, че решителната подкрепа за принципа „замърсителят плаща“ в стратегията на ЕС за устойчиво развитие предполага, че СТЕ на ЕС следва да се основава върху публична разпродажба на разрешителните за емисии и върху цялостен лимит на емисиите, съответстващ на целта на ЕС за намаляване с 30% до 2020 г., който включва значителни количествени и качествени ограничения върху ползването на кредити от проекта Механизъм за чисто развитие/Съвместно изпълнение (МЧР/СИ);
40. Подчертава в тази връзка важноста да се насърчи развитието на глобалния пазар на въглерод с цел да се постигне необходимото значително намаляване на емисиите по разходно-ефективен начин;
41. изразява увереност, че повишеното ползване на пазарни инструменти в транспортния сектор е от особено значение за пълното вътрешно включване на екологичните и социални разходи на всички видове транспорт; по-специално счита, че ниската степен на превръщане на външните разходи във вътрешни при автомобилния транспорт оказва неблагоприятно въздействие върху конкурентоспособността на други видове транспорт, като например железопътния, и също така по отношение на насърчаването на по-ефективни и чисти технологии;
42. приветства предложението на Комисията да включи въздухоплавателните дейности в СТЕ на ЕС, но счита че успоредните и взаимно допълващи се мерки, като например данък върху керосина и такси за емисии на NO_x, са необходими за справяне със свързаните с този сектор последствия за изменението на климата;
43. изисква незабавно от Комисията да представи преди 2009 г. законодателен проект за намаляване на емисиите на парникови газове от страна на морския транспорт, тъй като последният не е подложен на никакво общностно или международно

законодателство в това отношение;

44. счита, че енергийното данъчно облагане следва да остане второстепенно и допълнително средство за намаляване на емисиите на парникови газове само за емисии, върху които не може, пряко или косвено, да се въздейства чрез СТЕ на ЕС;
45. подчертава, че транспортният и строителният сектор представляват голяма част от търсенето на енергия и от емисиите на CO₂, които не са обхванати от СТЕ на ЕС;
46. счита, че преразглеждането на Директивата за енергийно данъчно облагане следва да бъде проведено бързо и съвместно с преразглеждането на директивата относно тежкотоварните превозни средства¹ („Директива за Евровинетката“), за да се избегне припокриването на мерки, преследващи една и съща цел и за да се модифицира системата за данъчно облагане, свързано с околната среда, с цел бързо да се пренасочат различните икономически сектори към отговорно спрямо околната среда поведение, наред с другото чрез превръщане на външните разходи във вътрешни;
47. счита, че е необходимо да се направи задължително прилагането на Директивата за Евровинетката във всички държави-членки, както и тя да бъде видоизменена така, че да позволи превръщането на външните разходи във вътрешни чрез таксуване при използване на инфраструктурата, и по-конкретно на пътния транспорт; счита, че за да се избегне прехвърляне на движението към пътища, изключени от разпоредбите на Директивата за Евровинетката, същата трябва да обхване цялостната пътна мрежа;
48. подчертава необходимостта от прилагане на по-добри принципи за регулиране на използването на пазарни инструменти и от избягване на дублиращи се и сложни инструменти; подкрепя изменението на Директивата за енергийно данъчно облагане по такъв начин, че да се гарантира, че участниците в СТЕ на ЕС не заплащат двойно за своите емисии – веднъж чрез търговия с емисиите и втори път чрез данъчно облагане;
49. счита, че в рамките на преразглеждането на законодателството относно облагането на енергийни продукти, минималната данъчна ставка следва да бъде увеличена в областта на транспорта с промишлено или търговско приложение; подкрепя разграничаване на облагането, което има връзка с енергийните съставки и околната среда, въз основа на равнището на емисии на CO₂;
50. призовава Комисията и държавите-членки да направят оценка на дерогациите и освобождаването от данъци, които се съдържат в Директивата за енергийно данъчно облагане и да обсъдят кой вид източник на енергия от твърдо гориво да бъде освободен от данъчно облагане за в бъдеще, като зачитат приложното поле и духа на директивата и предотвратят двойното обременяване на операторите, което произтича от прилагането на други данъчни или търговски схеми;

¹ Директива 93/89/ЕИО на Съвета от 25 октомври 1993 г. относно прилагането от държавите-членки на данъци върху определени превозни средства за пътен транспорт на стоки и налози и такси за използване на определена инфраструктура (ОВ L 279 от 12.11.1993 г., стр.32).

51. Призовава за по-широко използване на пазарни инструменти в отделните държави-членки и в целия ЕС с оглед на постигане на целите на политиката в областта на околната среда като цяло и по-специално превръщането на външните разходи във вътрешни; освен това в тази връзка следва да се обърне внимание суверенитетът на държавите-членки в областта на фискалните въпроси да не поражда изкривявания на конкуренцията; предлага, например, използването на по-тясно свързани с пазара инструменти за насърчаване на енергийна ефективност и топлоизолация на сградите;
52. приканва държавите-членки да засилят своите насърчаващи политики за строителния сектор, за да улеснят намаляването на търсенето на енергия и на нивото на емисии на CO₂; подчертава значимостта на подкрепата за развитието на жилища с ниско или нулево потребление на енергия;
53. предлага компенсаторни механизми, вдъхновени от протокола от Киото и в състояние да предоставят финансово стимулиране, да бъдат отворени за финансиране на дейности за подобряване енергийната ефективност в сферата на жилищното настаняване и на въглеродния баланс на градския транспорт;
54. предлага компенсаторни механизми, вдъхновени от протокола от Киото, да бъдат отворени за финансиране на дейности за подобряване енергийната ефективност в сферата на социалното жилищно настаняване;

Специфични инструменти и сектори

55. счита, че реформата на вредните за околната среда субсидии не трябва да се ограничава до ОСП; счита, че в тази област, транспортният сектор, по-специално пътният транспорт, изисква специфични и решителни действия; призовава Комисията да предложи в кратки срокове пътна карта относно прогресивното, но бързо премахване на вредните за околната среда субсидии в съответствие с решението на Европейския съвет за преразглеждане на стратегията за устойчиво развитие;
56. изразява съгласие с Комисията, че премахването на вредните за околната среда субсидии съставлява важна допълнителна мярка за постигане на устойчиво развитие и особено на целите, утвърдени от държавните и правителствени ръководители на ЕС по отношение на цялостна програма в областта на енергията и изменението на климата;
57. очаква Комисията действително да отчете необходимостта от промени в производството, придвижването, транспорта, както и от намаляване на отпадъците, при преразглеждането на общностите насоки по отношение на държавните помощи за опазване на околната среда;
58. напомня за общностните разпоредби по отношение на отпадъците, но изразява съжаление, че те не разглеждат проблема за обема на отпадъците в Европейския съюз; приканва Комисията и държавите-членки да обмислят създаването на законодателна рамка по отношение на данъчното облагане на отпадъците, с цел да се предотврати производството на отпадъци, както и в средносрочен план да се

намали равнището на произвежданите в Съюза отпадъци;

59. приветства съсредоточаването върху пазарните инструменти за прилагане на Рамковата директива за водите (РДВ)¹ и счита за много важно включването на разходите за извличане на подпочвени води, от влошаването на качеството на водата и за водните съоръжения при ценообразуването на водата; подчертава, че РДВ може да послужи за отправна точка при дефинирането на пазарни инструменти за околната среда; настоятелно призовава Комисията да извърши проверка на прилагането в държавите-членки и да използва Общата стратегия за прилагане на РДВ и Пилотния проект за речните басейни с цел проучване и поощряване на най-добри практики; настойчиво приканва държавите-членки да засилят усилията си за правилно прилагане на РДВ и по-специално, за да гарантират, че всяко потребление на вода се подлага на икономическа оценка, която включва разходите по използването на ресурса и разходите за околната среда, като тези критерии служат в частност за основа при изчислението на цената на водата;
60. приканва Комисията и държавите-членки да създадат система от данъци или такси, целяща количествено намаляване на използването на пестициди, както и използване на пестициди, които са по-малко токсични и по-малко вредни за околната среда и за здравето;
61. счита, че налагането на занижена ставка за ДДС върху щадящите околната среда продукти следва да бъде подложено на строги правила, за да може да бъде наистина от полза за потребителите, както и да бъде придружено от допълнителни разпоредби, като екологичното етикетироване, за да се създаде система, позволяваща лесно сравняване на различни продукти;
62. признава трудностите при изграждане на пазарни инструменти за увеличаване или поддържане на биологичното разнообразие, както и за обслужване на екосистемите и за справяне с екологични проблеми от местен характер; приканва Комисията да продължи размисъла си относно оценяването на разходите от загубата на биологично разнообразие и относно евентуалното използване на пазарни инструменти, като отчита задължително, че закрилата или подобряването на биологичното разнообразие в една зона не може да води до загубата на такова в друга зона, поради последствията, които това може да донесе на местно равнище;
63. в тази връзка, приема с интерес схемите за търговия с квоти на емисии на NO_x и SO₂, прилагани от някои държави-членки, като се има предвид, че подобни схеми дават възможност проблемите, причинени от този вид атмосферни замърсители, да бъдат решени по възможно най-разходно-ефективен начин; подчертава, че всякакво въвеждане на схема за търговия с емисии на NO_x и SO₂ трябва да взема под внимание местните условия на съответните емисии и да се ограничава до точно определени географски зони;
64. призовава Комисията да предвиди, в своите инициативи, запазване на настоящите механизми, приети от държавите-членки за подпомагане развитието на

¹ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

възобновяемите източници на енергия; подчертава, че са необходими допълнителни оценки относно това, дали биогоривата се произвеждат по екологично устойчив начин, преди да се предоставят икономически стимули за тях;

65. подчертава, че пазарните инструменти следва да се създават по такъв начин, че да не оказват отрицателно въздействие върху секторите от промишлеността, изложени на международна конкуренция, като например енергийно интензивните индустрии, с цел предотвратяване на загубата на продажби поради внос („изтичане“) и на възможното изместване на производството и впоследствие също така на последствията върху околната среда извън Европейския съюз;
66. призовава Комисията да извърши проучване на възможностите за реализация на въвеждането на „карта CO₂“ за лица и МСП, в която да се вписват потреблението на енергия и произведените парникови газове;
67. приветства възникването на финансови инструменти в допълнение към данъчното облагане и схемите за търговия с емисии, особено нарастващата наличност на „зелени“/етични инвестиции, като „зелени“ облигации, които повишават осведомеността и създават възможност за пазарен избор за инвеститорите;
68. признава подкрепящата роля на рисковия капитал и на инвестиционните фондове с частен капитал за инвестиране в областта на технологиите с ниско равнище на въглерод;

Международното измерение

69. отбелязва, че на европейските икономики се падат повече от 35% от световния пазар за търговия с екологични стоки и че европейските предприятия следователно имат добри предпоставки, за да се възползват от глобална „зелена“ икономика, и че това компенсира поне част от въздействието върху БВП;
70. подкрепя обмислянето на инструмент за коригиране, действащ на границите, по-специално, за да се избегнат евентуални случаи на „изтичане на въглерод“, които биха могли да подкопаят задължението за намаляване на емисиите на CO₂ и за да се съхрани икономическата конкурентоспособност на Съюза; приканва Комисията да се ръководи от проведените в някои държави-членки изследвания, за да изготви доклад за Европейския парламент относно евентуалното приемане на подобен инструмент; въпреки това подчертава, че мерките за действащо на границите коригиране следва да се прилагат единствено, ако усилията за постигане на споразумение за задължително намаляване на емисиите на CO₂ на международно равнище претърпят неуспех;
71. счита, че за да бъде приемлив на международно равнище, този инструмент следва да вземе предвид най-добрите налични техники и да бъде благоприятен за трети страни, особено за развиващите се страни;
72. признава, че задължителните международни критерии и ангажименти за всички сектори, изложени на рисковете на конкуренцията, биха били за предпочитане пред евентуалното приемане на гранични данъчни корекции, които да компенсират

изкривяванията между търговските партньори;

o

o o

73. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на правителствата и парламентите на държавите-членки.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

The European Union is particularly active on environmental issues and has taken the initiative on numerous ideas and actions both within the EU and in the international arena, e.g. the Kyoto Protocol. This is a responsibility the EU has on account of Europe's history and its industrial and economic development, and it means that we need to provide leadership and play a pioneering role in environmental policy.

The setting-up of the European Parliament's temporary committee on climate change is to be welcomed.

With today's increased environmental demands, tackling climate change requires much stronger action than that which has been envisaged thus far.

To do that we need to understand that our societies function on wealth creation as a framework for economic and social progress. This wealth creation has always depended on increasing flows of materials and energy.

It is now clear that this equation is no longer tenable: the increasing scarcity of many natural resources over the short, medium and long term will lead to a steady increase in the cost of obtaining and using them and increased worldwide demand for them.

Action also needs to be taken to restore biodiversity, the aim of which being not to preserve a living museum but to maintain or restore the vital 'services' which ecosystems perform for us. At stake are the level and quality of agricultural harvests, the quality of the air, water and soil, etc.

At the moment scarcely any account is taken of the environmental costs of human activities, particularly industrial and economic activities, known technically as 'external costs'.

The European Union is determined to control more effectively the impact of human activities on the environment and fully understands the need to diversify its approach in order to achieve the objectives it has set.

Accordingly, alongside its laws and the targets and standards it has set itself, the European Union has also developed other tools to help improve the environment, including subsidies, the part of the 7th FPRD earmarked for research and eco-technologies to support sustainable development, information campaigns and preventive action.

In addition, market instruments, which are a route already explored by the EU, now need to be given particular attention and backed up by new proposals.

Using the experience gained by certain Member States, the EU is in a position to propose a Community approach in this field by initiating new schemes and promoting the exchange of good practice between Member States. Such a Community policy will, of course, require the approval of all Member States and will need to overcome the concerns of some of them on the question of tax harmonisation. If that cannot be achieved then the policy could be implemented on the basis of enhanced cooperation between Member States.

The main instruments which we will address, insofar as they relate to the various sectors, are financial incentives and taxes. Your rapporteur is well aware of the need to deal in detail with issues such as waste, water policy, soil, etc. but wanted to concentrate on the priority sectors and identify the principles to be applied to market instruments for environment and related

policy purposes.

One of the few market instruments applied at Community level today is the carbon emissions trading scheme, which must shortly be revised to make it more effective.

Environmental taxation varies greatly from one Member State to another and is falling. In 2004 the average revenue from environmental taxes was 2.9% of EU-15 GDP, having fallen by 6.5% since 1999. This average rate therefore needs to be increased and the gaps between the Member States need to be closed.

Your rapporteur is aware of the unanimity requirement on tax issues, but wishes to stress that there is a certain paradox between, on the one hand, recognising the transnational nature of the threats to the environment and, on the other hand, maintaining the *status quo* on environmental taxation at Community level.

This situation encourages national solutions and runs the risk of distorting competition between the Member States' undertakings. The need to be competitive means it also leads to unfair tax competition and a constant downward pressure on tax rates, which ultimately risks compromising the viability of public finances and support for public policies, including environmental policies.

If no progress is made on taxation, permit or quota trading schemes will be the only Community instruments available. While the emissions trading scheme can be used to achieve reduction targets for CO₂, it is questionable whether such a scheme could be effectively applied in other sectors because emissions of certain greenhouse gases and other gaseous pollutants such as NO_x and SO₂ are linked to local conditions. As far as biodiversity is concerned, the compensation scheme does not appear to be acceptable as it would rely on creating from scratch a specific natural area to compensate for the destruction or degradation of another area in order to carry out a commercial or housing project. Any such compensation is unrealistic because the two areas cannot be equivalent.

For market instruments to be effective they need to be complementary with each other and with other instruments, their scope needs to be understood and they need to be accepted by the public; they must not be seen solely as a further constraint imposed by the EU.

If Europe's citizens are to be encouraged to adopt environmentally friendly lifestyles and consumption patterns and to reduce the impact of human activities on ecosystems, they need to be given that choice. For example, employees who have to drive to work in their own car when there is no public transport should not be penalised

Furthermore, such efforts, if they are to be socially acceptable, must be progressive and must not penalise households that are struggling financially. While the issue of taxes on products and services needs to be approached with caution, other potential solutions exist, such as redistributing overall taxation based on the principles of solidarity and social justice with a view to achieving the Union's environmental goals. In fact a large part of the tax on business and on income from capital has been shifted to households and it is a burden that bears more heavily on income from lower-paid work.

Market instruments are not, however, limited to taxation. The Member States have introduced other instruments, such as energy savings certificates and green energy certificates. And there are other measures, too, which need to be assessed not only in terms of their environmental and social impact but also their economic impact.

From the point of view of the competitiveness of the EU and its Member States, certain policies, particularly those on freight transport, would be more effective if they were applied at European level. For example, the taxes set by certain Member States on road transport do not reduce the movement of goods at European level but simply move that traffic onto roads where no charge is levied. Within the internal market the EU must rethink its approach to the notion of free competition and give priority to an environmental approach in the market.

The EU has had sufficient warning and recognises the challenge to which it must rise on the issue of climate change in order to predict and anticipate the possibility of today's policies failing. A recent study by American scientists has reported a 35% increase in CO₂ emissions since 1990; if that figure is confirmed it would be very bad news as far as the Kyoto Protocol target of a 5% reduction in CO₂ emissions by 2012 is concerned.

Your rapporteur is aware of the difficulties involved in reaching international solutions to combat climate change effectively. The Union must continue its efforts to reduce CO₂ emissions, to achieve a global reduction in emissions and in the area of international trade rules, particularly as regards non-discrimination of trading partners. The border tax adjustment envisaged by certain Member States and supported in the report seems to offer an acceptable solution and should therefore be supported by all Member States and by the Commission. Such a tax may not be in line with certain provisions in the General Agreement on Tariffs and Trade but it is up to the Commission to ensure that the WTO rules are upheld. Those rules provide for WTO members to take action, including protectionist action, necessary to protect human, animal or plant life or health and to conserve exhaustible resources.

Forecasts of the global impact of climate change and, more generally, of the impact of human activities on nature, and consequently on human health, must lead not merely to a decoupling of growth from the exploitation of resources and production and consumption patterns but also to a change in our development model. Consequently, we need to organise a transition to a different model for our Western societies.

The questions we need to ask ourselves therefore are: what other scenario do we need to envisage and what other policies do we need to apply in order to achieve our objectives? If we fail to change our lifestyles and reduce neither our output nor our consumption, can we possibly meet the environmental challenges facing us?

20.12.2007

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ИКОНОМИЧЕСКИ И ПАРИЧНИ ВЪПРОСИ (*)

на вниманието на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните

относно Зелена книга относно пазарните инструменти за опазването на околната среда и за целите на свързаните с това политики (2007/2203(INI))

Докладчик по становище (*): John Purvis

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от Правилника за дейността на Европейския парламент

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по икономически и парични въпроси приканва водещата комисия по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

- А. като има предвид, че пазарните инструменти включват важни инструменти за прилагане на принципа „Замърсителят плаща” и по-общо за вземане под внимание на скритите производствени разходи и потреблението по отношение на човешкото здраве и околната среда по разходно-ефективен начин;
- Б. като има предвид, че реформата на вредните за околната среда субсидии (EHS) може да допринесе за борбата с изменението на климата, за насърчаване на устойчиво развитие и запазване на международната конкурентоспособност на ЕС;
1. счита, че постигнатото споразумение на Европейския съвет в Брюксел през пролетта на 2007 г. за намаляване на емисиите на парникови газове с поне 20 % към 2020 г. сравнено с нивата от 1990 г.¹, ще изисква допълнително съвместно усилие от ЕС27, което се измерва в рамките на -0,19 % до -0,24 % от БВП годишно;
2. отбелязва, че на европейските икономики се падат повече от 35% от световния пазар за търговия с екологични стоки и че европейските предприятия следователно

¹ нивата от 1990 г. на еквивалентните на въглеродния двуокис вещества (CO₂-eq) бяха 4266,4 млн. тона (ЕС-15) и 1104,4 млн. тона (ЕС-10).

имат добри предпоставки, за да се възползват от глобална зелена икономика и по този начин се компенсира поне част от въздействието върху БВП;

3. отбелязва, че пазарните инструменти обхващат широк спектър от инструменти, предназначени да отговорят на специфични цели, като например разрешителни, които могат да се търгуват и са предназначени за постигане на намаляване на замърсяването (като емисии на CO₂); екологични данъци, чиято цел е да променят цените и по този начин поведението на производителите и потребителите; екологични такси, предназначени да покрият разходите за екологични услуги; свързани с околната среда субвенции, предназначени да подкрепят разработването на по-чисти технологии и т.н.;
4. изтъква, че въз основа на опита през последните години въпросът „кой е най-добрият инструмент“ се превърна в „коя е най-добрата комбинация от инструменти“;
5. подчертава, че разработването на комбинации от инструменти ще съдейства за оптимално използване на пазарните инструменти; в тази връзка счита, че пазарните инструменти могат да допринесат значително за постигане на целите от Лисабонския дневен ред;
6. припомня, че в проучвания на Комисията се заключава, че постигането на целите от Киото би могло да струва 6,8 млрд. евро, но чрез използване на схемата на ЕС за търговия с емисии на парникови газове (ETS) е възможно да се намалят годишните разходи до 2,9 до 3,7 млрд. евро;
7. изразява становището, че мерките по отношение на енергията и климата, приети като част от цялостна концепция на равнище ЕС и на национално равнище трябва да бъдат приведени в съответствие с целите, съгласувани в Лисабон и Гьотеборг;
8. припомня, че в директивата за енергийното данъчно облагане се предвижда, че при определени условия данъчното облагане може частично или изцяло да се замени с алтернативни, основаващи се на пазара инструменти, включително, в частност системата на ЕС за търговия с емисии (ETS);
9. изразява становището, че пазарните инструменти представляват подходящо и ефективно средство за включване на външните въздействия, които следва да бъдат използвани много по-често и които могат да допълнят, но не и да заменят, административните инструменти;
10. призовава за по-широко използване на пазарните инструменти с оглед на постигане на целите на политиката в областта на околната среда в отделните държави-членки и в ЕС; освен това в тази връзка следва да се обърне внимание суверенитетът на държавите-членки в областта на фискалните въпроси да не поражда изкривявания на конкуренцията;
11. изтъква, че високата нееластичност на търсенето, свързано с отношението данък-разход на гориво, ще наложи необходимостта от политически неудобно повишаване на данъчната тежест върху потребителите за постигане на осезателно намаляване на

емисиите¹;

12. съгласява се с анализа на Комисията, че системата на ЕС за търговия с емисии (ETS) е най-разходно-ефективният, чувствителен към търсенето и обективен, основан на пазара инструмент в наличност за постигане на целите, поставени от Европейския съвет за намаляване на емисиите на парникови газове²;
13. настоятелно призовава Комисията да укрепи системата на ЕС за търговия с емисии (ETS) посредством постепенно затягане на ограниченията и налагането им на всички производители на емисии като основно средство за постигане на целите за намаляване на емисиите на парникови газове към 2020 г.
14. счита, че енергийното данъчно облагане следва да остане второстепенно и допълнително средство за намаляване на емисиите на парникови газове само за емисии, върху които не може, пряко или косвено, да се въздейства чрез системата на ЕС за търговия с емисии (ETS);
15. приветства възникването на финансови инструменти в допълнение към данъчното облагане и схемите за търговия с емисии, особено нарастващата наличност на зелени/етични инвестиции, като зелени облигации, които повишават осведомеността и създават възможност за пазарен избор за инвеститорите;
16. признава подкрепящата роля на рисковия капитал и на инвестиционните дружества с частен капитал за инвестиране в областта на технологиите с ниско равнище на въглерод;
17. изразява съгласие с Комисията, че премахването на вредни за околната среда субсидии съставлява важна допълнителна мярка за постигане на устойчиво развитие и особено на целите, утвърдени от държавните и правителствени ръководители на ЕС по отношение на цялостна програма в областта на енергията и изменението на климата;
18. счита, след обсъждане на предстоящата оценка на Комисията на въздействието на системата на ЕС за търговия с емисии (ETS), че единно ограничение за ЕС, с цялостно търгуване на всички квоти, осъществявано от Комисията на тригодишни траншове до 2020 г., е възможност, която следва допълнително да бъде проучена, като се обърне съответно внимание на начина, по който следва да бъдат използвани постъпленията от търгуването с квоти (намаляване на емисиите на парникови газове, финансиране на научноизследователска и развойна дейност и т.н.), като същевременно се гарантира преразпределение, което облагодетелства онези

¹ Икономика от данъци, свързани с околната среда, фигура 3.1 "Продажба на и данъци върху бензин и дизелово гориво в държавите-членки на ОИСР (1994-2004)"

² Напр. енергийният сектор остава ключов сектор за намаляване на емисиите на парникови газове. Той осигурява около 66% от общото глобално намаление съпоставено с базови показатели към 2030 г. Емисиите на CO₂, получени основно от производство на електроенергия, понастоящем се обработват посредством системата на ЕС за търговия с емисии (ETS). Други мерки като либерализирането на енергийния пазар, в т.ч. правото на потребителя на избор на доставчик, могат да допринесат за тази цел.

държави-членки, които в резултат на усилията си за намаляване на емисиите на парникови газове, причиняват по-малко замърсяване и надлежно спазват правилата за държавни помощи;

19. подчертава в тази връзка важността да се насърчи развитието на глобалния пазар на въглерод с цел да се постигне необходимото значително намаляване на емисиите по разходно-ефективен начин и предлага акцентирането върху схемата на ЕС за търговия с емисии като най-важния механизъм на Европа за постигане на целите за намаляване на емисиите ще окаже влияние върху създаването на този световен пазар в рамките на Европейския съюз, в допълнение към съществуващите успешно функциониращи финансови пазари;
20. счита, че е важно да насърчи търговските партньори на ЕС да предприемат ефективни мерки за намаляване на емисиите на парникови газове и да разработят съпоставими и взаимно признати стандарти, но когато такова споразумение не може да бъде постигнато, настоятелно призовава Комисията да разработи необходимите стимули като например механизми за изравняване нивата на въглерода; признава, че задължителните международни критерии и ангажменти за всички сектори, изложени на рисковете на конкуренцията, биха били за предпочитане пред евентуалното приемане на гранични данъчни корекции, които да компенсират изкривяванията между търговските партньори;
21. призовава Комисията да започне подробен преглед на съществуващите данъци и субсидии с цел да се оцени тяхната ефективност по отношение на намаляването на емисиите на парникови газове;
22. призовава за по-широко използване на пазарните инструменти в целия ЕС с оглед на постигане на целите на политиката в областта на околната среда като цяло и по-специално включването на външните разходи; предлага, например, използването на по-тясно свързани с пазара инструменти за насърчаване на енергийна ефективност и топлоизолация на сградите.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	19.12.2007 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 26 -: 2 0: 7
Членове на ЕП, присъствали на окончателното гласуване	Mariela Velichkova Baeva, Zsolt László Becsey, Pervenche Berès, Slavi Binev, Sebastian Valentin Bodu, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Jill Evans, Elisa Ferreira, José Manuel García-Margallo y Marfil, Donata Gottardi, Gunnar Hökmark, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Guntars Krasts, Kurt Joachim Lauk, Andrea Losco, Astrid Lulling, Gay Mitchell, John Purvis, Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Heide Rühle, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Peter Skinner, Margarita Starkevičiūtė, Cornelis Visser, Sahra Wagenknecht
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Daniel Dăianu, Jorgo Chatzimarkakis, Werner Langen, Gianni Pittella, Bilyana Ilieva Raeva, Andreas Schwab
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Theodor Dumitru Stolojan

25.1.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРОМИШЛЕНОСТ, ИЗСЛЕДВАНИЯ И ЕНЕРГЕТИКА

на вниманието на комисията по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните

относно Зелена книга относно пазарните инструменти за опазването на околната среда и за целите на свързаните с това политики (2007/2203(INI))

Докладчик по становище: Neena Gill

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по промишленост, изследвания и енергетика приканва водещата комисия по околна среда, общественото здраве и безопасност на храните да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

1. приветства Зелената книга; настоятелно приканва Комисията да развие ясна стратегия относно използването на пазарни инструменти за оценка на екологичните щети и корекция на свързани с тях пазарни *недостатъци*, която да включва данъчното облагане, прегледа на Схемата на ЕС за търговия с емисии, търговията и политиката по отношение на технологиите;
2. призовава Комисията, при изготвянето на стратегията *си* за прилагане на пазарните инструменти, да обмисли и подготви обстоен доклад относно ефективността на регулаторните инструменти в областта на околната среда, които понастоящем се прилагат от ЕС, с оглед установяването на областите, в които ще е подходящо да се замени съществуващото законодателство с пазарни инструменти;
3. отбелязва, че пазарните инструменти ще играят ключова роля при постигането на целта на ЕС за дял на възобновяемата енергия в размер на 20% от общото потребление на енергия, в срок до 2020 г.;
4. подчертава необходимостта от прилагане на по-добри принципи на регулиране по отношение на използването на пазарни инструменти и от избягване на дублиращи се в някаква степен и сложни инструменти; подкрепя изменението на Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и

електроенергията¹ ("Директива за енергийно данъчно облагане") по начин, който би гарантирал, че участниците в Схемата на ЕС за търговия с емисии не плащат два пъти за своите емисии, съответно при търгуването и при данъчното облагане;

5. призовава постъпленията от пазарните инструменти да бъдат повторно инвестирани в програми, които подкрепят екологични цели и смекчават всяко въздействие върху конкурентоспособността и всяко социално въздействие; счита, че постъпленията от търговете в рамките на Схемата на ЕС за търговия с емисии биха могли да бъдат ключов източник на финансиране от ЕС в бъдеще;
6. отбелязва ползите от реформите на екологичния данък; призовава държавите-членки да приложат такива реформи, за да намалят, наред с другото, енергийната бедност и подпомогнат нисковъглеродните технологии, икономии на енергия, енергийната ефективност и технологиите, свързани с възобновяемите енергийни източници;
7. отбелязва, че по-добрата координация на ЕС по отношение на екологичните данъци и обменът на най-добрите практики ще способстват за реформата; подкрепя по-специално предложения за разрешаване на държавите-членки да намалят ставките на ДДС или да предложат данъчни кредити за енергийно ефективни продукти и енергоспестяващи материали; при все това подчертава, че държавите-членки следва да решат какво е подходящо за техните собствени данъчни системи;
8. призовава Комисията да разгледа в по-голяма степен възможността за използване на граничните налози за насърчаване на търговските партньори от ЕС да намалят емисиите и да предприеме мерки относно въздействието на едностранни действия на ЕС върху конкурентоспособността; счита, че граничните налози следва да бъдат сериозна възможност, ако преговорите не доведат до широкообхватно международно споразумение във връзка с изменението на климата след 2012 г.

¹ ОВ L 283, 31.10.2003, стр. 51

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	24.1.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+ : 43 - : 1 0 : 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Šarūnas Birutis, Jan Březina, Renato Brunetta, Philippe Busquin, Jerzy Buzek, Pilar del Castillo Vera, Dragos Florin David, Den Dover, Adam Gierek, Norbert Glante, Fiona Hall, Rebecca Harms, Erna Hennicot-Schoepges, Mary Honeyball, Romana Jordan Cizelj, Werner Langen, Anne Laperrouze, Pia Elda Locatelli, Eugenijus Maldeikis, Eluned Morgan, Angelika Niebler, Reino Paasilinna, Atanas Papanizov, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Miloslav Ransdorf, Vladimír Remek, Herbert Reul, Teresa Riera Madurell, Mechtild Rothe, Paul Rübig, Andres Tarand, Britta Thomsen, Catherine Trautmann, Nikolaos Vakalis, Alejo Vidal-Quadras, Dominique Vlasto
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Neena Gill, Lambert van Nistelrooij, Pierre Pribetich, Vittorio Prodi, John Purvis, Esko Seppänen, Vladimir Urutchev
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	29.1.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 51 -: 2 0: 1
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Adamos Adamou, Georgs Andrejevs, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Johannes Blokland, Frieda Brepoels, Hiltrud Breyer, Dorette Corbey, Magor Imre Csibi, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Anne Ferreira, Karl-Heinz Florenz, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Gyula Hegyi, Jens Holm, Caroline Jackson, Dan Jørgensen, Christa Klauß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Urszula Krupa, Linda McAvan, Roberto Musacchio, Riitta Myller, Péter Olajos, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Vittorio Prodi, Frédérique Ries, Guido Sacconi, Daciana Octavia Sârbu, Karin Scheele, Carl Schlyter, Kathy Sinnott, María Sornosa Martínez, Antonios Trakatellis, Evangelia Tzampazi, Thomas Ulmer, Marcello Vernola, Anders Wijkman, Glenis Willmott
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Iles Braghetto, Kathalijne Maria Buitenweg, Niels Busk, Antonio De Blasio, Duarte Freitas, Milan Gaľa, Johannes Lebech, Miroslav Mikolášik, Bart Staes, Lambert van Nistelrooij